

Bijbelrooster LCJ 18 juni – 24 juni 2019

Weekthema: De Doop

Dinsdag 18 juni

Doopbeleving

Lezen: Colossenzen 2: 10-12

Paulus legt in deze brief alle nadruk op de allesbeheersende plaats van Christus. In Hem, Die als mens lichamelijk op aarde leefde en werkte, is de volheid van God verschenen. Wanneer wij in Hem geloven, ontvangen wij deel aan alles wat in Christus is. Ben je zo in Christus? Dan heb je de besnijdenis van het hart ontvangen. Bij de lichamelijke besnijdenis werd een stukje voorhuid verwijderd. In de besnijdenis van het hart wordt het complete vleselijke zondebestaan de doodsteek toegebracht, door de verbinding met de gekruisigde Christus. Dat is nu ook precies wat onze doop afbeeldt: het watergraf symboliseert dat het oude leven in Christus de dood en het graf is ingegaan. Daarom noemt Paulus de doop ‘de christelijke besnijdenis’ (J.P.Versteeg). Christus droeg mij bij Zich toen Hij in het graf lag. Maar ook meer dan dat: ik ben ook met Hem uit de dood opgestaan tot een nieuw leven. ‘Werkt’ dat dan automatisch en bij wijze van een rekensom? Nee. Paulus zegt nadrukkelijk dat je de inhoud van de doop alleen beleeft door het geloof in de werking van God Die Christus uit de doden heeft opgewekt. Stuit je op zoveel onmogelijkheden aan jouw kant, ja, op de realiteit van de geestelijke dood? Zie op de God van je doop en leg er de vinger maar bij: ‘HEERE, doe zoals U gesproken hebt in Uw Woord en hebt uitgetekend in mijn doop.’ Geen doopbeschouwing, maar doopbeleving!

Woensdag 19 juni

Dooponderwijs

Lezen: Romeinen 6: 3-4

Verstaan wij onze doop? Ik bedoel nu niet of je verstandelijk weet wat de doop inhoudt. Dat is ook belangrijk. Maar het gaat om meer: beleven we het behoud dat in onze doop wordt afgebeeld? Paulus spreekt over ‘gedoopt worden in de dood van Christus Jezus’. Dat wil zeggen: de doop verbindt aan Christus als de Gestorvene en stelt ons onder de zeggenschap van Christus als de Gestorvene. In dat verband wordt zelfs de begrafenis genoemd: ‘met Hem begraven’. Dat betekent: Christus’ sterven was radicaal. Het resulteerde zelfs in Zijn begrafenis. Zo heeft Hij radicaal afgerekend met de zonde. De doop tekent ons dan ook uit, dat er in Christus algehele verlossing van de zonde voor ons is. Maar die doop is geen kennisgeving van een stand van zaken. Ze bevat een appel: ‘opdat wij in een nieuw

leven zouden wandelen'. Het gaat om een geheiligde levenswandel. Die nieuwe wandel brengt Paulus in verband met de opwekking van Christus uit de doden. De gelovige is aan de zonde gestorven – dat ligt vast in de dood en de begrafenis van Christus. Dat wil door de kracht van Jezus' opstanding werkelijkheid worden in ons leven hier en nu. Huiswerk voor deze werkdag: ken ik de gemeenschap van Zijn lijden en de kracht van Zijn opstanding?

Donderdag 20 juni

Abraham, de vader van alle gelovigen

Lezen: Romeinen 4: 6-12

Mogen wij de beloften die aan de Joden gedaan zijn, toepassen op onszelf? Wij zijn immers van oorsprong heidenen. Wel, zegt Paulus, laat de Schrift het zelf maar zeggen. De bevrijdende zaligspreking van David in Psalm 32 heeft niet alleen betrekking op mensen die besneden zijn. Kijk maar naar Abraham. Op welk moment in zijn leven werd hem de gerechtigheid door het geloof alleen toegerekend? Op het moment dat hij nog onbesneden was. We lezen het in Genesis 15. Pas in Genesis 17 wordt gesproken over de besnijdenis. Die is een teken (heenwijzing) en een zegel (onderstreping, bevestiging) van de belofte dat de HEERE goddelozen rechtvaardigt en redt. Onze doop is dat ook. Zijn wij daar voor Gods aangezicht mee bezig? Jij die misschien 15 of 21 bent? Wanneer we met de belofte naar de Belover gaan, volgen we het spoor van Abraham. Hij is 'de vader van alle gelovigen', besneden of onbesneden. Abraham tot vader: dat is dan maar niet een bedenkelijke leus, maar uiting van geloofsverbondenheid. Dat geloof kenmerkt zich door ootmoedige verwondering: ook ik mag er bij horen, om Jezus' wil.

Vrijdag 21 juni

Gods trouw en menselijke ontrouw

Lezen: Psalm 51: 1-6 en Romeinen 3: 1-4

Als dan de besnijdenis op zich niet zalig maakt, wat hebben Joden dan voor op anderen? Die vraag is gezien het voorgaande begrijpelijk. Maar ze ontvangt een ondubbelzinnig antwoord: de Joden zijn zeer bevoorrecht. Hun zijn de woorden van God toevertrouwd. Het is het volk met het Boek. En wij hebben het via hen gekregen – iets om nooit te vergeten! Daarin schittert Gods trouw voor een zondig volk. Maar nu komt er een schrijnende tegenstelling aan het licht: God vertrouwde hun Zijn woorden toe, maar sommigen vertrouwden zichzelf niet aan Hem toe. Ze hebben het geschenk van Gods Woord niet op waarde geschat. Wanneer doe je dat dan wel? Als je je aan het vleesgeworden Woord, Jezus Christus, toevertrouwt. Daar ontbreekt het bij sommige (!) Joden aan. Maar is dat in de kerk anders?

Desondanks schittert de trouw van de HEERE dat Hij Israël niet afschrijft – Paulus zal er nog op terugkomen. De HEERE maakt Zijn Woord waar. Op Hem kunnen we aan. Daarom heeft Hij het gelijk altijd aan Zijn kant. Terwijl wij zo bedrieglijk zijn! Hebt je het ontdekt en beleden? Zoals David in Psalm 51? Dan heb ik alles op mijzelf aan te merken, maar niets meer op de Heere.

Zaterdag 22 juni

Herinnerd aan de doop

Lezen: 1 Petrus 3: 17-22

Midden in deze verzen herinnert Petrus de lezers – en dus ook ons – aan de doop. Hoe lang is dat geleden? Waarschijnlijk denk je niet vaak aan je doop zoveel jaar geleden. Juist daarom is het goed vandaag stil te staan bij onze doop. Beseffen we de betekenis van de doop? In een paar woorden maakt Petrus hier duidelijk wat de doop betekent. ‘De doop brengt redding,’ zegt de apostel in vers 21. In de dagen van de zondvloed betekende het water oordeel voor de ongelovigen. Maar de gelovige Noach en zijn gezin werden door het water heen gered. ‘Zo’, zegt Petrus, ‘is er redding van de dood door het water van de doop’. Nee, niet dat het ontvangen van de doop zelf verlossend is. Verlossing is er alleen door het bloed en de Geest van Jezus Christus. De doop wijst op die verlossing. Sterker nog: de doop is van Gods kant de verzekering dat Hij ons deze verlossing belooft. De doop is dus niet alleen een ontroerende plechtigheid. De doop is van Godswege vol rijke inhoud! Denk daarom vandaag aan jouw doop. Heerlijk om het te mogen weten: de God van het heil wil mijn God wezen. Om dan gelovig te pleiten op die doop! Om dan gelovig zeker te weten: dat heil geldt om Jezus’ wil ook mij.

Zondag 23 juni

Doop met water, met de Geest, met vuur

Lezen: Mattheus 3: 11 en 12, Handelingen 1: 4 en 5

Johannes is geen ‘geestelijke leider’ die zichzelf centraal stelt. Voortdurend verwijst hij naar Christus. Het water van de doop kan immers zonder meer mensen niet vernieuwen? Dat doet alleen Gods Geest. En waar moeten we heen om in die Geest te delen? Alleen naar Jezus. Toen Hij van de aarde was weggegaan heeft Hij de Geest gestuurd. Op het pinksterfeest begon de doop met de Geest. En die doop gaat nog altijd door. We hoeven daarvoor niet uit te kijken naar een aparte, bijzondere ervaring! Ieder die gelooft in Christus krijgt deel aan de Geest die ons bij de doop beloofd is. Een moedgevende belofte! Want in de kerk en bij mijzelf ontdek ik hoeveel kaf er nog onder het koren is. Sterker nog: dat wij, als het aan ons ligt, alleen maar kaf zijn. Waarvan Christus zou moeten zeggen: weg ermee, in het vuur. Dat zál Hij ook eenmaal zeggen als er bij ons niets verandert. Maar er is

hoop: het is nu de tijd van de Geest. En die Geest néémt ook de tijd om eraan te werken dat kaf verandert in koren! Het komt er dan wel op aan dat ik dagelijks om die Geest bid en vraag of Hij in mij gaat werken.

Maandag 24 juni

God vergeet niet

Lezen: Psalm 105: 8-22

Het treft ons altijd pijnlijk als mensen domweg vergeten. Je was ziek en mensen van de kerk of je vrienden zochten je niet op in het ziekenhuis en ze beloofden: ik kom je gauw een opzoeken als je thuis bent. Het moet nog gebeuren. Je kwam op dat moment alleen te staan. Iedereen bood hulp en gastvrijheid aan, maar algauw werd het stil om je heen en kwam er niemand meer. Beloften waren vergeten en kennelijk in onwaarachtigheid gedaan. De dichter van Psalm 105 zingt van de grote daden van de HEERE in Israëls geschiedenis. Hij doet niets liever dan ons duidelijk maken dat de HEERE nooit iets vergeet. De HEERE gedenkt aan Zijn verbond (afspraak) tot in eeuwigheid. Is het onlangs bij de doopsbediening in de kerk niet gezongen: het verbond met Abraham, Zijn vrind, bevestigt Hij van kind tot kind? De HEERE weet als de dag van gisteren dat je gedoopt werd en het water van je doop is nog steeds nat. Hij weet nog het moment dat je misschien wel belijdenis hebt gedaan van je geloof. Hij deed Zijn rijkste beloften. Ben je ze vergeten? Of zijn ze werkelijk een pleitgrond in je leven geworden? Ben je vergeten die pleitgrond aan te grijpen? De HEERE vergeet Zijn beloften niet. Dat mag je houvast geven en je aansporen elke dag bij die beloften te leven!